

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3073/2021. (III. 4.) AB HATÁROZATA

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 38/A. § (2) bekezdés a) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozó, csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője, dr. Balázs Ildikó főtitkár (Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: R.) 38/A. § (2) bekezdés a) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [3] 2. Az alapul szolgáló ügyet illetően az indítványozó előadta, hogy az R. 38/A. § (2) bekezdés a) pontját beiktató, a 2019. évi egyszeri fegyveres testületi juttatás megállapításával összefüggésben a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet módosításáról szóló 51/2019. (XII. 27.) BM rendelet (a továbbiakban: Módr.) 1. § (2) bekezdés a) pontja értelmében nem jogosult a jogszabályban meghatározott, 2019. decemberben esedékes egyszeri juttatásra a rendvédelmi szerv hivatásos állományának azon tagja, aki a kifizetés hónapjának első napján illetményre, illetve távolléti díjra nem jogosult.
- [4] Az indítványozó a Készenléti Rendőrség állományában teljesít szolgálatot 2007. július 1. napjától. Az indítványozó 2019. szeptember 1. napjától a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 150. § (1) bekezdés a) pontja alapján gyermek gondozása céljából illetmény nélküli szabadságot vett igénybe, emiatt a támadott rendelkezés alapján az egyszeri juttatásra nem volt jogosult. Álláspontja szerint ezzel sérült az Alaptörvény XV. cikk (2) és (3) bekezdésben foglalt egyenlő bánásmódhoz és esélyegyenlőséghez való joga. Indítványában utalt arra is, hogy az Alaptörvény L. cikk (2) bekezdése alapján Magyarország támogatja a gyermekvállalást. Ezentúlmenően hivatkozik az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) rendelkezéseire, köztük az Ebktv. 8. § k) és l) pontjára, amely előírások alapján közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt családi állapota, anyasága, terhessége vagy apasága miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amely-

ben más, összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne. Az indítványozó beadványában hivatkozik továbbá az Ebktv. 9. §-a szerinti, közvetett hátrányos megkülönböztetés fogalmára is, azonban konkrét, az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló üggyel összefüggő alkotmányossági érvelést ebben a vonatkozásban nem adott elő.

- [5] Az Alkotmánybíróság főttkára hiánypótlásra hívta fel az indítványozót, mivel beadványa az alapjogsérelmet nem támasztotta alá alapjogi érveléssel is ellátott indokolással, valamint érintettségét az ügyben nem kellően indokolta. Az indítványozó a hiánypótlási felhívásnak határidőben eleget tett, indítványát egységes szerkezetbe foglalva részben megismételte, részben pontosította.
- [6] 3. A belügyminiszter, mint a jogszabály megalkotója, az Abtv. 57. § (1b) bekezdése alapján tájékoztatta az Alkotmánybíróságot álláspontjáról.

II.

- [7] 1. Az Alaptörvény indítványban felhívott rendelkezései:

„L) cikk (2) Magyarország támogatja a gyermekvállalást.”

„XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

(3) A nők és a férfiak egyenjogúak.”

- [8] 2. Az R. indítványban sérelmezett rendelkezése:

„38/A. § (1) A rendvédelmi szerv 2019. december 1. napján hivatásos szolgálati jogviszonyban álló tagja – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2019. december hónapban bruttó 500 000 forint mértékű egyszeri fegyveres testületi juttatásra (e § vonatkozásában a továbbiakban: juttatás) jogosult. A juttatást 2019. december 31-ig kell kifizetni.

(2) Nem jogosult a juttatásra a rendvédelmi szerv hivatásos állományának azon tagja,

a) aki a kifizetés hónapjának első napján illetményre, illetve távolléti díjra nem jogosult,

b) akinek a kifizetés hónapjának első napján a Hszt. 165. § (1) bekezdése alapján távolléti díjának 50%-át vagy teljes illetményét vissza kell tartani,

c) aki a kifizetés hónapjának első napján vezénylet jogcímén lát el hivatásos szolgálatot, kivéve, ha az illetményét a Belügyminisztérium vagy a belügyminiszter irányítása alatt álló szervezet állapította meg a Hszt. illetményre vonatkozó szabályai alapján, vagy

d) aki a kifizetés hónapjának első napján felmentési idejét tölti.

(3) A Hszt. 165. § (2) bekezdése szerinti esetben a juttatásra a visszatartott távolléti díj, illetmény utólagos kifizetésekor a rendvédelmi szerv hivatásos állományának tagja jogosulttá válik.

(4) Az (1) bekezdés szerinti juttatásra jogosult továbbá

a) a hivatásos állomány volt tagja, ha a szolgálati viszonya a 2019. január 1. és 2019. december 1. közötti időszakban a szolgálatteljesítés közben elszenvedett sérülés vagy maradandó fogyatékoság következtében szűnt meg,

b) a hivatásos állomány 2019. január 1. és 2019. december 1. közötti időszakban szolgálatteljesítés közben elhunyt tagjának örököse.”

III.

- [9] Az Abtv. 56. §-a alapján az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben írt feltételeit, különösen az indítványozó Abtv. 26–27. § szerinti érintettségét, a jogorvoslat kimerítését, valamint az Abtv. 29–31. § szerinti feltételek fennállását. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eljárása akkor is kezdeményezhető, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendel-

kezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

- [10] Beadványában az indítványozó megjelöli az Abtv. 26. § (2) bekezdését, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, valamint az indítványozó jogosultságát megalapozza, megjelöli a vizsgálandó jogszabályi rendelkezést és az indítvány szerint az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit; továbbá kifejezett kérelmet tartalmaz a megsemmisítésre, ezzel részben eleget tett az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglaltaknak. Az indítványozó az Alaptörvény XV. cikk (3) bekezdése sérelmét is állította beadványában, valamint megjelölte az L cikk (2) bekezdését azonban e tekintetben az alaptörvény-ellenesség alátámasztására szolgáló alkotmányjogi érvelést nem terjesztett elő, ezért a beadvány ezen részét az Alkotmánybíróság érdemben nem vizsgálta.
- [11] Az indítványozó, mint a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati jogviszonyban álló tagja, a sérelmezett R. rendelkezései értelmében nem részesülhetett a 2019. decemberi, bruttó 500 000 forint összegű egyszeri fegyveres testületi juttatásban. Érintettsége tehát a jelen alkotmányjogi panasz tekintetében fennáll.
- [12] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alkotmányjogi panasz benyújtására a sérelmezett jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül van lehetőség. Az R. kifogásolt rendelkezései – a Módr. 2. §-a értelmében – 2019. december 28-án léptek hatályba, az indítványozó alkotmányjogi panaszát 2020. június 25-én, a 180 napos törvényi határidőn belül terjesztette elő az Alkotmánybíróságon.
- [13] Az indítványozó beadványában előadta, hogy az R. 1. § (2) bekezdés a) pontjának alkalmazását a Hszt. szerinti jogorvoslat útján szolgálati panasz, illetve bírósági felülvizsgálat útján sérelmezni nem tudja, így az alaptörvény-ellenes jogszabályhely alkalmazása folytán közvetlenül sérültek alapvető jogai. Az Abtv. 26. § (2) bekezdés b) pontjában előírtaknak megfelelően tehát a fenti, közvetlenül hatályosuló rendelkezéssel szemben az indítványozónak jogorvoslati lehetősége nem volt.
- [14] Az Alkotmánybíróság alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként értékelte annak vizsgálatát, hogy az egyszeri, fegyveres testületi juttatásra való jogosultak körének meghatározásakor az indítványozó tekintetében sérült-e az Alaptörvény XV. cikkében rögzített diszkrimináció tilalom elve. (Abtv. 29. §).
- [15] Az Ügyrend 30. § (1) bekezdése értelmében amennyiben a panasz visszautasításának feltételei nem állapíthatók meg, a panaszt be kell fogadni, míg a 31. § (6) bekezdése alapján az előadó alkotmánybíró a panasz befogadásáról szóló döntés helyett a panasz érdemi elbírálását tartalmazó határozat-tervezetet terjeszthet a testület elé.

IV.

- [16] Az alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint nem megalapozott.
- [17] 1. Az indítványozó álláspontja szerint a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, amely révén nem részesülhetett az egyszeri juttatásból, az Alaptörvénybe ütköző diszkriminációt valósított meg.
- [18] Az Alkotmánybíróság az érdemi vizsgálat során az indítványozó azon kérelmét, mely szerint a sérelmezett jogszabályi rendelkezés az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésébe ütközik, az indítvány tartalma szerint úgy értékelte, hogy az a XV. cikk (1) bekezdésébe foglalt jogegyenlőséget érinti. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel az érdemi vizsgálatot ebben a körben folytatta le. Az e téren kialakított következetes gyakorlata értelmében a diszkrimináció alkotmányossági vizsgálata során alkalmazandó teszteket összefoglalóan legutóbb a 3108/2020. (V. 8.) AB határozatában rögzítette. E szerint: az Alkotmánybíróság más mércét alkalmaz az alkotmányos alapjogokat érintő diszkriminációra – az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében rögzített szükségesség/arányosság tesztjét –, s más mércét arra az esetre, ha a diszkrimináció-tilalmat az alapjogokon kívüli egyéb jogok tekintetében vizsgálja. Ez utóbbi esetben akkor állapít meg az Alkotmánybíróság alaptörvény-ellenes megkülönböztetést, ha a megkülönböztetésnek nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis az önkényesnek minősül {3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [54]; 3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [166]; 43/2012. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [41]; 1/2013. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [89]; 3087/2013. (III. 27.) AB határozat, Indokolás [37]; 23/2013. (IX. 25.) AB határozat, Indokolás [87]; 3/2014. (I. 21.) AB határozat, Indokolás [56]}.
- [19] Az Alkotmánybíróság több határozatában megerősítette, hogy a hátrányos megkülönböztetés tilalma arra vonatkozik, hogy a jognak mindenkit egyenlőként (egyenlő méltóságú személyként) kell kezelnie, vagyis azonos

tisztelettel és körütekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és a kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni {3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [53]; 3132/2013. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [96]–[97]}. Ugyanakkor azt is kifejtette az Alkotmánybíróság, hogy nem minősül megengedhetetlen megkülönböztetésnek, ha a jogi szabályozás eltérő jogalanyi körre vonatkozóan állapít meg eltérő rendelkezéseket. Az egyenlőség követelménye a jog általi egyenlőként való kezelésre irányuló alkotmányos elv, amely az azonos (homogén) szabályozási körbe vont jogalanyoknak a jogokból való egyenlő részesedését védi. Ez tehát azt jelenti, hogy abban az esetben minősül alaptörvény-ellenesnek a megkülönböztetés, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne {3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [54]; 43/2012. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [41]; 14/2014. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [32]; összefoglalóan: 3108/2020. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [40]}.

- [20] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában nem állította, hogy a hátrányos megkülönböztetés valamely alapvető jogát érintené, ezért az Alkotmánybíróságnak azt kellett megítélnie, hogy az indítványozó által állított, számára hátrányos megkülönböztetésnek – amely abban nyilvánult meg, hogy nem részesülhetett az egyszeri juttatásban – volt-e észszerű indoka.
- [21] A szóban forgó egyszeri juttatásra való jogosultság feltételeként – főszabályként – a jogalkotó azt rögzítette, hogy arra a rendvédelmi szerv 2019. december 1. napján hivatásos szolgálati jogviszonyban álló tagja volt jogosult [R. 38/A. § (1) bekezdés]. A (2) bekezdés értelmében viszont nem volt jogosult a juttatásra a rendvédelmi szerv hivatásos állományának azon tagja, a) aki a kifizetés hónapjának első napján illetményre, illetve távolléti díjra nem volt jogosult, b) akinek a kifizetés hónapjának első napján a Hszt. 165. § (1) bekezdése alapján távolléti díjának 50%-át vagy teljes illetményét vissza kellett tartani, c) aki a kifizetés hónapjának első napján vezénylés jogcímén látta el hivatásos szolgálatot, (kivéve, ha az illetményét a Belügyminisztérium vagy a belügyminiszter irányítása alatt álló szervezet állapította meg a Hszt. illetményre vonatkozó szabályai alapján), vagy d) aki a kifizetés hónapjának első napján felmentési idejét töltötte.
- [22] A jogosult kör a meghatározás értelmében tehát eleve nem tekinthető olyan homogén csoportnak, mely az indítványozó – apaságára tekintettel történt – hátrányos megkülönböztetésének megállapíthatóságát felvethetné. Ugyanakkor az indítványozó által konkrétan sérelmezett a) pont szerinti meghatározás, azaz az illetményre, vagy távolléti díjra való jogosultság hiánya is több okra vezethető vissza, hiszen más célból is igénybe vehető illetmény nélküli szabadság, tehát az nem csak a hivatásos állomány gyermekét nevelő tagjára vonatkoztatható. A jogalkotó szándéka arra irányult, hogy a tényleges szolgálati tevékenységet végzőket részesítse a tárgybeli juttatásban. Ezt támasztja alá, hogy az arra való jogosultságot kiterjesztette a hivatásos állomány azon volt tagjaira, akiknek a szolgálati viszonya a 2019. január 1. és 2019. december 1. közötti időszakban a szolgálatteljesítés közben elszenvedett sérülés vagy maradandó fogyatékoság következtében szűnt meg, illetve a hivatásos állomány 2019. január 1. és 2019. december 1. közötti időszakban szolgálatteljesítés közben elhunyt tagjának örökösére is. Ugyanakkor az egyszeri juttatásra való jogosultság kiterjedt a hivatásos állomány mind a női, mind a férfi tagjaira, illetve azon gyermeket nevelő tagjaira is, akik nem kérelmezték az illetmény nélküli szabadság igénybevételét.
- [23] 2. A belügyminiszter, mint a jogszabály megalkotója, az Abtv. 57. § (1b) bekezdése alapján tájékoztatta az Alkotmánybíróságot álláspontjáról. Eszerint a Hszt. 77. § (I) bekezdése értelmében a rendvédelmi szerv hivatásos állományába tartozó, de a rendvédelmi szervnél szolgálati beosztást be nem töltő személyt rendelkezési állományba kell helyezni. Ennek megfelelően a rendvédelmi szerv rendelkezési állományába tartozik a Hszt. 77. § (1) bekezdés j) pontja alapján az is, aki szolgálati feladatait gyermekgondozás céljából igénybe vett illetmény nélküli szabadság miatt nem tudja ellátni, legfeljebb az ok megszűnéséig. Ugyanezen pont hatálya alatt kerülnek rendelkezési állományba a más célból igénybe vett illetmény nélküli szabadságon lévők is. A gyermekgondozás céljából rendelkezési állományba helyezés ideje alatt a hivatásos állomány tagja szolgálati feladatot nem lát el.
- [24] A hivatásos állomány rendelkezési állományba tartozó tagjának illetményére és a részére adható juttatásokra vonatkozó szabályokat a Hszt. keretei között miniszteri rendelet vagy egyes esetekben utasítás állapítja meg. Így a harminc napot meghaladó időtartamú illetmény nélküli szabadság esetén a hivatásos állomány tagja nem részesül például ruházati utánpótlási ellátmányban, illetve cafetéria juttatásban sem. Az illetmény nélküli szabadság alapvető eleme az a tény, hogy az érintett személy nem részesül sem illetményben, sem a foglalkoztatási jogviszonyhoz kapcsolódó juttatásokban, hiszen ezen időszakban az érintett személy nem lát el a foglal-

koztatással összefüggő tevékenységet, éppen ezért annak ellentételezésére sem jogosult. Független ezen tény attól, hogy milyen okból kerül sor az illetmény nélküli szabadság igénybevételére.

- [25] Ezen túlmenően fontosnak tartotta kiemelni, hogy az indítványozó által sérelmezett egyszeri fegyveres testületi juttatásról szóló szabályozást a jogalkotó a „Kedvezmények és támogatások” cím alatt iktatta be, az R. szerinti juttatáshoz tartozó törvényi szabály a Hszt. 90. alcímében – szintén „Kedvezmények és támogatások”- körében található. A törvényi alap a Hszt. 170. § (4) bekezdése {„[a] miniszter rendeletben az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően további szociális, jóléti és kulturális kedvezményeket és támogatásokat állapíthat meg a hivatásos állomány tagja, közeli hozzátartozója, valamint a szolgálati nyugdíjas és közeli hozzátartozója részére”}. Ebben a szabályozási körben pedig jóval szélesebb mérlegelési jogköre van a szabályozónak a tekintetben, hogy miként húzza meg a juttatásra jogosultság feltételrendszerét.
- [26] 3. A fentieket szem előtt tartva az Alkotmánybíróság áttekintette a kedvezmények alkotmányossági megítélése terén kialakított gyakorlatát. Ennek értelmében egy adott kedvezmény biztosítása nem eredeztethető az Alaptörvény valamely rendelkezéséből kényszerítően következőnek, az a jogalkotó saját elhatározásán, az e tekintetben fennálló mérlegelési jogán alapul; vagyis *ex gratia* juttatásnak minősül. Az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben részletesen kidolgozott gyakorlat áll rendelkezésre az *ex gratia* juttatásokkal összefüggésben a jogalkotó(k) által tehető, alkotmányosan elfogadható megkülönböztetések tekintetében.
- [27] Az Alkotmánybíróság az *ex gratia* jellegű juttatásokkal kapcsolatosan korábban már leszögezte, hogy azok jellemző vonása, hogy a jogalkotó méltányosságból juttat javakat, ezért senkinek sincs joga arra, hogy egy *ex gratia* juttatás meghatározott formájában részesüljön. Ebből következően a jogalkotót széles körű mérlegelési jog illeti meg mind a jogosulti körnek, mind a juttatás mértékének és egyéb feltételeinek a meghatározása tekintetében, ugyanakkor a jogosulti kör, a jogosultság mértéke és egyéb feltételei nem határozhatóak meg önkényes módon [32/2015. (XI. 19.) AB határozat, Indokolás [32]; 3047/2017. (III. 20.) AB határozat, Indokolás [39]; 3285/2020. (VII. 17.) AB határozat, Indokolás [27]]. Az R. indítványozó által sérelmezett rendelkezése révén meghatározott jogosulti kör tekintetében az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jogosulti feltételek szabályozása során a jogalkotó azon túl, hogy a hivatásos állomány tagjai, azt a további feltételt is szabta az indítvány által kifogásolt körben, hogy az R. által meghatározott időszakban tényleges szolgálati tevékenységet láttak el, így az indítványozó által állított megkülönböztetés nem tekinthető homogén csoport tagjai között történt különbségtételnek a panaszban foglalt érvek alapján.
- [28] 4. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az R. indítványozó által sérelmezett azon rendelkezése, amely értelmében az egyszeri fegyveres testületi juttatásban nem részesülhetett aki a kifizetés hónapjának első napján illetményre, illetve távolléti díjra nem volt jogosult, nem tekinthető indokolatlan, és ezáltal önkényes megkülönböztetésnek, így az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének az indítványozó által vélelmezett sérelme nem valósult meg. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt elutasította.

Budapest, 2021. február 16.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1121/2020.

• • •